

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 526/11
20.04.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником суда Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући по захтеву V.A.W.N., поднетом преко пуномоћника В.М., адвоката из Б., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда III-4 У-13187/10 (2009) од 22.07.2011. године, уз учешће противне странке Завода за интелектуалну својину Републике Србије, у предмету признавања жига, у нејавној седници већа одржаној дана 20.04.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДА пресуда Управног суда III-4 У-13187/10 (2009) од 22.07.2011. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање. **О б р а з л о ж е њ е**

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Завода за интелектуалну својину Републике Србије број ИР922784 од 10.10.2009. године, којим је делимично одобрена заштита међународном жигу ИР922784 - тродимензионални жиг (аутобус), са датумом међународне регистрације 18.09.2006. године, регистровано на име фирме V. A., W., N., за сву пријављену робу из класа 14, 16, 18, 20, 21, 25, 28 и 30 и за све услуге из класа 35 и 37, а одбијена је заштита међународном жигу за сву пријављену робу из класе 12.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац истиче да је оспореним решењем одбијена заштита за робе у класи 12 на основу члана 5. став 1. тачка 4. Закона о жиговима, са образложењем да је изглед предметног знака који се штити жигом изразито функционалан и не поседује снагу обележавања у односу на робу из класе 12. Наводи да је Управни суд решавајући по тужби подносиоца овог захтева против наведеног решења одбио тужбу налазећи да је тужени правилно применио члан 5. став 1. тачка 2. и тачка 6. Закона о жиговима, чиме је повредио правила поступка, с обзиром да је оспореним решењем одбијена заштита међународном жигу по другом основу - члану 5. став 1. тачка 4. Закона о жиговима. Указује да предметни међународни жиг испуњава услове из члана 5. став 1. тачка 2. и тачка 6. наведеног закона и да представља посебан дистинктиван изглед који га разликује од стандардног изгледа путничког комби возила, па се не може рећи да тај жиг није подобан за разликовање роба и да може да створи забуну у промету и доведе у заблуду учеснике у промету у погледу географског порекла, врсте, квалитета или других својстава робе односно услуга, како је то навео Управни суд у образложењу побијане пресуде. Нарочито истиче да је предметни жиг регистрован као европски жиг код Европског завода за заштиту жигова и да испуњава све услове да буде заштићен жигом за робе из класе 12 који су прописани чланом 5. став 1. тач. 2. и 6. Закона о жиговима. Указујући да је Управни суд повредио Закон о жиговима као и правила поступка, јер није испитивао законитост оспореног акта у границама захтева из тужбе, предлаже да суд укине побијану пресуду.

Противна странка, Завод за интелектуалну својину Републике Србије, доставила је суду списе предмета, али не и одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев дозвољен и основан. Према образложењу побијане пресуде, правилно је тужени орган применио одредбу члана 5. став 1. тачка 2. и тачка 6. Закона о жиговима ("Сл. лист СЦГ" број 61/04 и 7/05), с обзиром да је у спроведеном поступку утврдио да предња страна возила са жљебом у облику латиничног слова "V" нема дистинктиван потенцијал, већ је код предметног жига функционалност примарна, па стога не испуњава услове прописане за заштиту жига.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева да је Управни суд доношењем пресуде битно повредио правила поступка прописана чланом 39. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" број 46/96), који се примењује на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), иако је у образложењу побијане пресуде навео да је законитост оспореног решења испитивана у границама захтева из тужбе у смислу члана 39. став 1. наведеног Закона о управним споровима. Из тужбе произлази да је тужилац оспоравао правилну примену материјалног права - члана 5. став 1. тачка 4. Закона о жиговима, на основу кога је донето оспорено решење, којим је прописано да се жигом не може заштитити знак који искључиво означава

оспорено решење, којим је прописано да се жигом не може заштитити знак који покрећу тиво ознака врсту робе, односно услуга, њихову намену, време или начин производње, квалитет, цену, количину, масу и географско порекло, сматрајући да тужени орган није узео у обзир карактеристике и специфичности предметног међународног жига који искључује могућност да је у питању знак који искључиво означава врсту робе. Међутим, у образложењу побијане пресуде је наведено да је тужени орган правилно применио одредбу члана 5. став 1. тачка 2. и тачка 6. Закона о жиговима, које су и цитиране, а на основу којих није донето оспорено решење, нити су те одредбе споменуте у оспореном решењу. Чланом 5. став 1. тачка 2. Закона о жиговима је прописано да се жигом не може заштитити знак који по свом укупном изгледу није подобан за разликовање робе, односно услуга у промету, а тачком 6. истог члана Закона о жиговима је прописано да се жигом не може заштитити знак који својим изгледом или садржајем може да створи забуну у промету у погледу порекла, врсте, квалитета или других својстава робе, односно услуга. Имајући у виду да је оспорено решење донето на основу члана 5. став 1. тачка 4. Закона о жиговима, Врховни касациони суд налази да је законитост тог решења требало испитивати у погледу правилне примене те законске одредбе, а што Управни суд није учинио.

Према оцени Врховног касационог суда, Управни суд у побијаној пресуди није ценио наводе тужбе којима се указује да је на погрешно утврђено чињенично стање управо погрешно примењен члан 5. став 1. тачка 4. Закона о жиговима, као и наводе да се за предметни жиг не може рећи да искључиво означава врсту робе из наведеног законског члана јер, поред особина које поседују сва возила, тај жиг представља посебан дистинктиван изглед који га разликује од стандардног изгледа путничког и комби возила. Пропуштањем оцене тужбених навода повређено је право подносиоца захтева на образложену судску одлуку као елемент права на правично суђење. Ово право је предвиђено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије ("Сл. гласник РС" број 98/06) и представља обавезу суда да образложи своју одлуку, јер странка има право да буде упозната са ставовима суда на којима је та одлука заснована. То право странке је праћено дужношћу суда да изнесе разлоге своје одлуке који чине гаранцију објективности суђења. Обавеза образложења судске одлуке односи се на кључне аргументе који морају бити прецизно и јасно наведени како у погледу одлучних чињеница тако и у погледу примене материјалног права. Испитујући у управном спору законитост оспореног управног акта у границама захтева из тужбе, суд не мора да прихвати разлоге тужиоца, али је дужан да их размотри и да се о њима изјасни, што Управни суд побијаном пресудом није учинио, ни у погледу оспоравања чињеничног стања ни у погледу примене материјалног права.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да су побијаном пресудом повређена правила поступка од битног утицаја на решење ствари, па је на основу члана 55. став 3. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву и предмет вратио Управном суду који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 20.04.2012. године, Узп 526/11

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић, с.р.